

въдни, противодогматически и противоевангелски. Въ протестът си, освѣнъ това, патріархътъ поиска дозволеніе да свика вселенски съборъ за да рѣши бѣлгарскіятъ въпросъ. Щомъ патріархътъ искаа желаніе да свика (патріархътъ даде протестътъ си на правителството на 16 Ноемврія 1868 г.) вселенски съборъ, изведнажъ и распроеоди прогласителни писма къмъ сичкитѣ други грѣци патріарси и къмъ другитѣ православни черкови. Скоро подиръ това патріархътъ получва и отговори на писмата си. Сичкитѣ грѣцки патріарси отговорихъ благопріятно за грѣцитѣ; само Сръбската черкова отговори за въ полза на Бѣлгаритѣ, а пакъ Руската черкова отговори уклончиво и не съвѣстѣмъ опредѣлено.

Когато са съобщихъ на Бѣлгаритѣ тѣзи два проекта, тѣ съ голѣма радостъ сріехъ единътъ отъ тѣхъ (първиятъ проектъ) и по сичкитѣ почти Бѣлгарски епархїи направиохъ голѣми тържества по този случай, и съ прошенія подканвахъ нашитѣ архіереи, които са намѣрвахъ въ Цариградъ, тѣй сѣщо и онѣзи, които са намѣрвахъ йоще по епархїитѣ си, които побързахъ да додѣтъ въ Цариградъ, — да разсѣдѣтъ връхъ каноничността на проектитѣ и да си дадѣтъ мнѣніето. Нашитѣ архіерей за подобръ намѣрихъ да си дадѣтъ понапредъ писменно оставката отъ грѣцката патріаршія, и подиръ това разгледахъ проектитѣ и одобрихъ да са приеме единътъ отъ тѣхъ (именно 1-ми), за което и съобщихъ писменно на Високата Порта. Освѣнъ това Бѣлгарскитѣ архіереи опровергнахъ и протестътъ на патріархътъ, като подадохъ и на Правителството това опроверженіе.

Между това, патріархътъ настояваше на това, да са свика вселенски съборъ, за което постоянно безпокоеше правителството, и саміятъ патріархъ нѣколко пѣти ходи по тѣзи работа при Аали-Паша. Въ едно отъ тѣзи посѣщенія, Аали-Паша каза на патріархътъ, че сега не му е времето да са събира вселенски съборъ, но по-добръ ще бѣде ако съгласи патріархътъ да поправи нѣкакви измѣненія въ соб-